

07/ 2023

110. ÅRGANG

asiats millioner

Om å nå unådde
folkegrupper

SORGER OG GLEDER

Evangelisk Orientmisjon er en felles-kristen misjonsorganisasjon grunnlagt i 1889, som i lydighet mot Jesu misjonsbefaling har som oppgave å utbre Guds rike blant Østens folkeslag og andre områder Gud måtte lede til.

ADMINISTRASJON

Besøksadresse: Dronningens gate 37,

4610 Kristiansand

Tlf: 90 13 80 20

Org.nr: 971433841

Daglig leder: Roald Føreland

Epost: eom@eom.no

Bankgiro: 3000.15.76719

Reisesekretær: Svein Løvdal

Prosjektmedarbeider: Åse Marit Hegland

Regnskapsfører: Sunde Regnskap AS

Revisjon: Agder-Team revisjon AS

STYRE

Styreleder: Rolf Martin Næss

Medlemmer: Gjermund Sodal (nestleder),

Anne Johanne Botterud, Øyvind Dovland,

Martin Andersen

Vara: Anne Marie Bjerke Øyulvstad,

Leif Arne Grødem

ASIAS MILLIONER

Ansvarlig redaktør: Allan Neset

Opplag: 4100 **Gjeldende årgang:** 110

Trykk: Synkron Media AS

Layout: Marianne Elle

LÆR MER

 /orientmisjonen

 www.eom.no

Forsiden: Pastor Jimi Rai og kona.

«Sorgen og gleden de vandrer til hope», skrev salmediker Thomas Kingo i 1681. Vi erfarer i stor grad at slik er det også i vår tid og i vår virksomhet.

I dette nummer av bladet har vi lite fokus på utfordringen i Manipur i India. Det betyr ikke at det er en tilbaketrukket utfordring. I vårt daglige arbeid har situasjonen for de kristne i Manipur, og også andre steder i India, stor plass, og gjennom våre medarbeidere der ute holder vi oss oppdatert. Juhani Halonen har igjen besøkt provinsen med hjelp i form av mat og klær, og også for å oppmuntre og be med pastorer og andre kristne som fremdeles opplever forfølgelse og trakassering. Han forteller at situasjonen i stor grad er uforandret, og at kristne fremdeles bor i de opprettede flyktningsleirene.

Det som nå er en stor tilleggsbelastning, er at det går mot vinter, og i denne delen av India forventes det ned mot 10 grader i løpet av neste måned. De har derfor begynt å dele ut tepper og annet utstyr som kan hjelpe folk å holde varmen. Det er vanskelig å virkelig ta inn over seg den nøden og sorgen som disse våre med-søsken brått ble kastet ut i, og vi oppfordrer derfor også dere lesere til fortsatt å stå med i forbønn og givertjeneste for dette arbeidet. Vi lever i en tid hvor nyhetsbildet er fullt av stadig nye tragedier, så da er det viktig å huske at utfordringene vedvarer for de det gjelder. Vi vil i neste nummer av bladet komme tilbake med mer fokus på situasjonen i Manipur.

Hva er det så å glede seg over? Vi har opplevd en sterk giverglede til dette formålet. Mange har tatt utfordringen og bidratt til at vi kan sende ut midler til hjelp for de rammede. Det gleder vi oss stort over. Vi gleder oss også over at vi ser frukter av vårt arbeid både i India, Nord-Korea, Japan, Kina og Mongolia.

I dette bladet kan dere også lese om en som driver med menighetsarbeid i Nepal. Vi opplever at det nytter det vi driver med i vårt mål om å nå de minst nådde i Asia med evangeliet.

Allan Neset
Ansvarlig redaktør

Fullt hus og god stemning på misjonsmøte på Myssa.

Misjonær Reidun Harjo på hjemmebesøk

I september var vår tidligere Japan-misjonær Reidun Harjo på besøk i hjembygda Myssa. Hun bor i Seattle i USA, og det er stor stas når hun er hjemme i gamlelandet.

TEKST ROALD FØRELAND

Halve bygda kom på møtet, og de hedret henne med en forgylt sauebjelle. Myssa ligger i Rogaland fylke mellom Moi og Hauge i Dalane.

De har vært trofaste støttespillere til Orientmisjonen siden 1974. - Det var utrolig god stemning med mye humor, sterke vitnesbyrd, god forkynnelse og sang så taket nesten løftet seg, forteller Roald Føreland som fikk være til stede på begivenheten.

Neste år er det 50 år siden Myssa bedehus begynte å støtte misjonen. Det vil vi markere med en stor misjonsfest, lover Roald.

Japanmisjonær Reidun Harjo ble overrettet en forgylt saue-bjelle fra sitt lokale bedehus.

God kaffe og varme relasjoner

– Jeg står i denne oppgaven på grunn av min tro på Jesus. Det er aldri bare enkelt å tjene Gud, men jeg vet at han har kalt meg, sier Hanna Izumi Mori.

TEKST ODDMUND KØHN

Hanna har ansvaret for driften av Cross Cafe, kaffebaren på gatenivå i Global Mission Center i Taira, og har de siste ti årene stått bak kaffemaskinen i kafeen.

Foreldrene, Anniken og Akira Mori, har vært viktige modeller for hvordan hun selv vil tjene Gud. – Foreldrene mine levde ut troen på en tydelig måte, og det har gjort det lettere for meg å ta Bibelen på alvor og følge Jesus, forteller hun.

ENGLEBESKYTTELSE

Det har vært naturlig for både Hanna og de to brødrene hennes å tro på Gud og leve et liv

i etterfølgelse.

Men selv om Gud og troen på ham ble spesiell, tydelig og bevisst i trettenårsalderen, det året hun ble døpt, var det som fireåring hun fikk sin første opplevelse av Guds inngripen i livet.

– Det skjedde da familien var i en lekeparks i Japan, og jeg hadde klatret høyt til topps i et slags klatrestativ. Jeg stod og vinket til foreldrene mine da jeg plutselig mistet balansen og falt ned med hodet først.

Det var langt ned, men da jeg landet satt jeg på helt vanlig måte, uten en skramme og uten at det gjorde vondt. Men det så visst

alvorlig ut, og jeg ble for sikkerhets skyld sendt på sykehus.

Opplevelsen har i alle år stått for meg som Guds beskyttelse og at en engel må ha snudd meg i luften. Det ble mitt aller første vitnesbyrd, forteller Hanna Mori.

FLERKULTURELL

Både jeg og søsknene mine forstår og har i oss både japansk, norsk og amerikansk kultur, sier hun, men hun legger til: – Det er ikke alltid at andre, for eksempel japanere, forstår oss, men jeg velger heller å forstå framfor å bli forstått. Når alt kommer til alt er mitt statsborgerskap først og fremst i himmelen, sier hun.

UNGDOM I OPPDRAG

Hanna har bodd hele sitt liv i Japan, og hun har både japansk og norsk statsborgerskap. Men for at hun permanent skulle beholde sitt norske statsborgerskap, måtte hun bo to etterfølgende år i Norge.

Det valgte hun å gjøre etter videregående skole. – Men jeg måtte velge hva jeg skulle gjøre disse to årene. Familien min har hatt en mangeårig relasjon til bevegelsen Youth With A Mission (YWAM), eller Ungdom i Oppdrag (UIO), som den heter på norsk.

Vi hadde under oppveksten min hatt besøk både fra Norge og fra den kjente YWAM-basen på Hawaii, og jeg hadde blitt tiltrukket av de folkene.

Da jeg skulle tilbringe to år i Norge, valgte jeg derfor å gå på den kreative DTS-en i Ålesund. Den hadde flere linjer, og jeg var først og fremst interessert i musikk. Etter ett år på DTS fortsatte hun å bo i Ålesund og være tilknyttet UIO-basen i byen. På den tiden drev UIO kafeen

Lyspunktet og som i dag har endret navn til Dråpen, og dette ble arbeidsplassen til Hanna. Her fikk hun opplæring i kafedrift og i å brygge god kaffe. – Etter de to årene i Ålesund kom jeg tilbake til Japan i 2013.

Det skulle vise seg at erfaringen fra Lyspunktet var god trening og en viktig forberedelse for meg. Jeg visste ingenting på det tidspunktet, men Gud visste det, sier hun og smiler.

CROSS CAFE

Akira Mori hadde lenge hatt en drøm om en kafé i kirkebygget i Taira, og da den gamle kirken brant ned til grunnen i 2011, og menigheten måtte lete etter nytt kirkebygg og fant den bygningen de nå har, gikk endelig drømmen i oppfyllelse.

Da Hanna kom hjem etter oppholdet i Norge, var kafeen allerede blitt etablert, og det var behov for hjelp. Hun har nå bodd i Japan i ti år, noe hun absolutt ikke planla da hun kom tilbake hit i 2013.

– Min far hadde drømmen i hjertet om en kafé der mennesker fra lokalsamfunnet kunne komme og oppleve Guds fred. En kvinne fikk i starten ansvaret for driften, men hun giftet seg ikke lenge etter oppstarten og ble umiddelbart gravid. Det ble dermed behov for ny leder.

Cross Cafe hadde i begynnelsen litt

Hanna har gjort kaffe-maskinen klar for besøkende.

Hanna har også en tjeneste med sang og musikk.

tilfeldige åpningstider, og menyen var skiftende.

Jeg hadde jo nettopp jobbet i en svært populær kaffebar i Norge, med vekt på høy kvalitet, gjennomtenkt meny og god kaffe, og jeg kunne ane en åpen dør.

Hanna legger ikke skjul på at det har vært vanskelige dager og perioder med usikkerhet, splittede drømmer og litt vekslende planer.

– I begynnelsen hadde jeg ikke et tydelig kall og strevde nok litt. Jeg hadde dessuten tanker og drømmer om å dra til USA, Australia eller Norge for å studere, og var ikke klar til å etablere meg her. Jeg var tross alt bare 22 år.

Men det ble klarere og klarere for meg at det var her jeg skulle være, så det var bare å komme i gang. Jeg hadde nå tanker om å lage den beste kafeen i byen, forteller hun med sin klingende Bergensdialekt og ler.

LOKALE ARTISTER

Det var ingen tilfeldighet at Hanna i sin tid valgte en kreativ DTS med hovedvekt på musikk. Hun er musikalsk, synger, spiller og skriver egne sanger.

Hun spilte inn en EP med egne sanger for mer enn ti år siden, og denne sommeren har hun vært tilbake i Ålesund for blant annet å spille inn nye sanger med de samme musikerne som sist.

Denne interessen har hun tatt med seg inn i driften av Cross Cafe. En fredag i måneden er det «Open Mic» i kafeen. Hun forklarer: – Jeg fikk tanker om Åpen Mikrofon, et tilbud hvor musikere og mennesker med ulike talenter kan opptre for hverandre og for gjester i kafeen.

Jeg fikk laget en flyer med informasjon og dro til andre kafeer og barer og fortalte om konseptet og inviterte inn. Open Mic er et

Hanna og ledelsen i Global Mission Center ønsker at kafeen kan være et sted hvor mennesker finner ro og fred.

alkoholfritt tilbud og en arena hvor hvem som helst kan opptre og spille. – De aller fleste som opptre og som kommer til kafeen denne fredagen er ikke-kristne, og det var også hensikten helt fra starten av.

Vi ønsker at mennesker skal komme og opptre eller for å lytte og samtidig kunne kjenne Guds fred.

DISIPPELGJØRING

Cross Cafe har også blitt et sted for gode samtaler og relasjoner. Det er viktig for mennesker som lever i et krevende prestasjonsamfunn med sterke sosiale normer og forventninger. Folk er engstelige for å miste ansikt, og det skaper ofte store utfordringer hos mennesker.

En kvinne preget av problemer og sykdom kom en dag inn i kafeen, og over kaffekoppen fikk vi en god og personlig samtale. I tiden

som fulgte kom hun og ektefellen regelmessig innom, og de så ut til å trives i kafeen vår.

Hun kom også ofte alene, og det forunderlige var at da hun kom inn var kafeen alltid tom, og da med mulighet for å kunne snakke åpent sammen. Det er nå fem år siden, og kvinnen er den dag i dag stamgjest hos oss, og vi har fremdeles gode samtaler.

Hanna kjente på empati og medfølelse for den hardt prøvede kvinnen, og etter hvert handlet samtalen også om evangeliet og kristen tro.

– Jeg fortalte om Jesus og at han kunne både frelse mennesker og helbrede syke. Hun ble berørt av Gud, og vennskapet vårt og samtalen vi hadde førte til at både hun og mannen ble kristne.

Hun har vært gjennom flere operasjoner og lider mye, og har enda ikke blitt frisk, men jeg tror hun en dag vil bli helbredet. Det viktigste er likevel at hun er blitt et nytt menneske og kommet til tro på Jesus.

DET ALLER VIKTIGSTE

Kvinnen kommer regelmessig til Cross Cafe, og Hanna underviser henne om kristen tro og om Bibelen. Hun tar imot, og hun praktiserer det hun får høre.

Kafeen er blitt et sted for disippeltrening, og Hanna har gode samtaler med flere mennesker. – Vi er alle blitt invitert inn i Guds familie og inn i hans plan med livene våre. Det betyr ikke at livet blir lett eller enkelt å leve, men jeg kjenner på et kall til å leve og tjene her i Japan.

Jeg ønsker at Guds rike skal bli synlig i byen vår, og jeg tror noe er i ferd med å skje i landet. Noen har gått foran, tidligere misjonærer i Orientmisjonen og ikke minst foreldrene mine, og jeg følger etter. Det handler mye om en åndelig arv jeg bærer på, men aller mest handler det om min kjærlighet til Jesus.

NYTT FRA KINA

Vårt Kina-engasjement har vært vanskelig å både få oversikt over og ikke minst si noe om de senere årene. Både covid og det som opplevdes som generelle innstramninger gjorde at flere av våre kontakter forlot landet for en tid, mens andre holdt en meget lav profil og opptrådte avventende.

TEKST ALLAN NESET

Fremdeles er det uklart hvordan tingenes tilstand er i flere av de sammenhenger hvor vi har vært involvert, men det er ting som tyder på at det kan gå mot en delvis normalisering, slik det var for noen år siden.

Evergreen, organisasjonen vi har samarbeidet med lengst, var blant dem som opplevde at alle de utenlandske medarbeiderne forlot landet.

Nå har de meddelt oss at de igjen har kommet tilbake til Kina for å ta opp igjen arbeidet de forlot.

Det er fremdeles usikkert om de vil bli underlagt restriksjoner eller om alt «blir som før». Et gledelig forhold er at de mange kinesiske medarbeiderne som har jobbet side om side med de utenlandske, virkelig har tatt ansvar og på forbilledlig vis holdt virksomheten i gang.

Det er jo dette vi har opplevd også tidligere i dette viktige landet, at Guds verk går frem, uansett ytre omstendigheter.

Det er flere av de mest erfarne som nå har kommet tilbake, noen har vært der i over 30 år, og de forteller at det også er nye mennesker som har tatt kallet på alvor og meldt seg til tjeneste.

Arbeidet denne organisasjonen har stått i, har vært til stor velsignelse og betydd stor forskjell i mange menneskers liv, og vi håper

på og ber om at dette må få fortsette i lang, lang tid. Et annet Kina-relatert prosjekt vi lenge har vært involvert i, er oversettelse av Bibelen til et minoritetsspråk. Dette arbeidet har vært svært sensitivt og har pågått i over 30 år.

De språklige utfordringene har vært store, og man har brukt mye tid på å sikre at de ordvalg man har gjort kommuniserer det rette, slik at evangeliet virkelig kan bli forstått av de som skal lese det.

Rent teknisk er nå alle Bibelens 66 bøker ferdig oversatt. De 2 siste ble klare tidligere i år. Imidlertid gjenstår det ennå en del arbeid.

En av de som har jobbet med dette i flere ti-år nå, forteller at de regner med å bruke ytterligere år på gjennomgang av sluttproduktet for å forvise seg om at ordvalg og de språklige nyansene gir helt riktig mening i den nye språkdrakten.

Vi er takknemlige for at noen er villige til å ta den tålmodighetsprøven det må være å jobbe med dette så dedikert gjennom flere ti-år, og ber om stor kraft og ledelse nå i det som må betegnes som innspurten.

Vi i Evangelisk Orientmisjon er glade for å kunne støtte slike prosjekter som i høyeste grad handler om vårt mål om å nå de minst nådde i Asia.

FINN TORJESEN - TIL MINNE

I slutten av oktober fikk vi den triste beskjedningen om at Finn Torjesen var gått bort. Finn fikk konstatert leverkreft og døde kun 10 dager etter at han fikk diagnosen.

Finn var barnebarn til vår tidligere Kina-misjonær Peter Torjesen, og det var Finn som grunnla organisasjonen Evergreen som vi i Evangelisk Orientmisjon har hatt et nært forhold til siden oppstarten i 1993.

Evergreen ble startet som en følge av Peter Torjesens innsats i Shanxi-provinsen i årene 1918 til 1939, da han ble drept i et japansk flyangrep.

Våre tanker går til kona Sandy, og barna Davin og Denise med familier.

4 kort
for 140 kr

Julekort

Også i år selger vi de populære julekortene fra Kina. Kortene kan bestilles på kontoret på eom@eom.no eller tlf. 9013 8020. Kun kr 140,- for 4 kort med konvolutt.

Menighetsvekst og kirkeplanting i Nepal

Et kirkenettverk i regi av Christ's Disciples Fellowship (CDF) har forgreininger til Nepal, og kristne menigheter vokser. Pastor Narendra Jimi Rai har plantet 18 menigheter i landet, og arbeidet støttes i dag av Orientmisjonen.

TEKST ODDMUND KØHN

– Jeg gikk på bibelskole hos CDF i 1981, og etter fullført bibelskole begynte jeg å tjene Gud i Nepal. Jeg hadde ingen kirke og hadde ingen lønn, og i begynnelsen gikk jeg fra hus til hus og fortalte mennesker om Jesus, forteller Jimi Rai.

OPPVEKST I INDIA

Vi møter pastoren fra Nepal og hans kone på den årlige misjonskonferansen til CDF i Kolkata. Den vakre eiendommen til Christ's Disciples Fellowship ligger et par steinkast fra den internasjonale flyplassen, og med

bakgrunnsstøy fra fly som lander og tar av, får vi lytte til den forunderlige og svært sterke historien om Guds tydelige inngripen i en manns liv. Men vi må begynne med begynnelsen.

– Jeg ble født i 1952 av nepalesiske foreldre som bodde i Nagaland i India. Min far hadde gjort tjeneste i den britiske hæren i India under andre verdenskrig, men etter krigen ble han alkoholiker og ble samtidig avhengig av sterke medisiner.

Jeg gjorde som min far og drakk mye, og var en svært dårlig gutt med mange dårlige vaner. Jimi Rai og familien hans er daliter og aller nederst på den sosiale rangstigen i

Nepal. De var animister, og ikke hinduer, og Jimi Rai var oppvokst med og lært opp til å tilbe mange ulike guder.

Men i 1973 skjedde en rekke hendelser som skulle endre livet hans radikalt. Jimi Rai forteller: – Jeg ble svært syk. Jeg hadde høy feber, og selv om jeg nesten ikke spiste, ble jeg stadig tykkere. Jeg mistet også håret.

Uten tilgang til helsehjelp i lokalsamfunnet, og med stadig svakere helse, gikk jeg i to dager for å komme til et sykehus. Der kunne de heller ikke hjelpe meg. «Nyrene dine har sviktet, og du må øyeblikkelig til et større sykehus», ble jeg fortalt. Det hadde jeg ikke penger til, og gikk skuffet hjem igjen.

Pastor Rai og kona på besøk hos CDF i Kolkata.

GUD KOM MED HELIKOPTER

Under intervjuet sitter vi på benker under noen store trær i den jungel-liknende hagen eller parken. Den stillferdige og litt beskjedne pastoren snakker med rolig stemme og uten store fakter.

Kona sitter taust ved siden av og lytter; innimellom med bekreftende nikk eller smil. Pastoren fortsetter:

– Den påfølgende natta lå jeg og tenkte på hvem som kunne hjelpe meg. Fantest det kanskje andre guder som kunne hjelpe? Klokkeren to på natta fikk jeg en visjon eller en drøm.

Jeg så et helikopter høyt oppe i lufta. Det kom nærmere, og jeg så at det var blendende

hvitt. Inne i helikopteret kunne jeg se tre helt hvitkledde og skinnende personer. Plutselig ble en bok kastet ned fra helikopteret. Jeg tok imot boka, og på framsiden stod det på nepali: Den hellige Bibel.

Jeg ropte opp mot helikopteret: «Hvem er du?» Svaret kom med det samme: «Jeg er Guds sønn. Når du leser denne boka, vil du vite hvem jeg er.» Helikopteret forsvant, og jeg våknet.

Jeg kjente ikke til noen gudesønner, og kristendom og Bibel var helt ukjent for meg. Det underlige var at feberen begynte å forsvinne, og etter et døgn var den helt borte.

Etter en måned var alle symptomer borte, og håret kom tilbake, og jeg hadde fått matlysten tilbake.

Jimi Rai kunne ikke glemme personene fra drømmen, og han fortsatte å undre seg over boka han hadde sett. Dette var helt ukjente ting for ham, og det skulle gå mer enn ett år før brikkene skulle falle på plass.

– Ett år senere møtte jeg tilfeldigvis en person på gata. Jeg kjente ikke personen fra før, men han bar på en bok, og jeg så at det på framsiden stod Den hellige Bibel.

Jeg ble kjempeglad over det jeg så, og spurte om jeg kunne få kjøpe boka hans. «Dette er en vanlig Bibel», fortalte mannen, «du kan kjøpe den i en hvilken som helst bokhandel.» Og det gjorde jeg.

OPPLÆRING HOS CHRIST'S DISCIPLES FELLOWSHIP

Jimi Rai leste i Bibelen dag og natt og slukte alt han leste. Det var mye han ikke forstod, men han fortsatte å lese. – Da jeg kom til Det nye testamentet, skjønte jeg at det gikk an å ha fellesskap med Gud, og jeg begynte å ane hvem Jesus er.

Helt alene og bare sammen med Bibelen min, sa jeg ja til Jesus. Ikke lenge etter møtte jeg en kristen som kunne forklare meg mer og som tok meg med til en kirke, forteller han.

I tiden som fulgte ble han kjent med flere kristne og ble med i en menighet. Han fortsatte å lese i Bibelen, og han ble døpt i 1976.

En natt han lå ute og så opp mot himmelen og stjernene og undret seg over det nye livet han nå levde, opplevde han at Gud talte til han. – Jeg kjente på et kall til å følge etter Jesus, og det var som om han så: «Du skal gjøre mitt navn kjent blant dem som ikke kjenner meg».

Men jeg var ikke klar til dette og måtte ha mer opplæring. En pastor gav meg gode råd og ba meg dra til Calcutta og til bibelskolen til CDF. «Der får du god trening», sa han.

INN OG UT AV FENGSLER

Etter fullført bibelskole dro Jimi Rai i 1981 til Nepal for å tjene Gud og gjøre hans navn kjent. Han hadde ingen kirke og hadde ingen lønn, men gikk fra hus til hus og fortalte nepalere om Jesus.

Han var på denne tiden blitt gift, og det unge ekteparet måtte av og til ta tilfeldige jobber for å ha noe å leve av, men det var først og fremst evangelist han var.

Jimi Rai forteller: – Jeg startet opp i sentrum av hovedstaden Kathmandu, ikke langt fra politistasjonen. Jeg delte ut traktater og hefter og fortalte om Jesus, og etter kort tid ble jeg pågrepet av politiet. Jeg ble fratatt alt materiellet mitt og satt ni dager i fengsel.

Under forhøret ble jeg spurt om statsborgerskapet mitt. Jeg fortalte som sant var at begge foreldrene mine var fra Nepal, men at jeg hadde oppveksten min i India. Jeg la imidlertid til at jeg hadde statsborgerskapet mitt i himmelen og at jeg var Guds barn.

Han ble fengslet utallige ganger og ble stadig truet til å ikke forkynne kristen tro, men han flyttet bare til nye steder og fortsatte å evangelisere. Han endte til slutt opp i et område av Øst-Nepal, der familien bor den dag i dag.

Etter mye bønn, faste og forkynnelse ble de to første nepalesere kristne i 1985. – Flere tok nå imot Jesus, og snart var mer enn 20 familier lagt til det som nå var blitt en menighet.

Flere av oss fikk kortere fengselsopphold, og politiet truet med lengre straffer, men Gud var med oss og arbeidet vokste. Vi hjalp fattige familier, og vi ba for syke mennesker som ble friske.

GUD HAR KONTROLL

Ved ett tilfelle ble Jimi Rai i fengselet kjent med en psykisk syk mann. Da de begge ble løslatt opprettholdt de kontakten. – Han ble bare sykere, og han fikk raserianfall der opptil seks voksne menn måtte til for å holde ham fast og passe på ham.

I tre dager hørte han på de kristne sangene våre og lyttet til evangeliet om Jesus. Han tok deretter imot Jesus og ble kristen, og han ble helbredet og helt forvandlet.

Mange av dem som stod nær ham ble også kristne, og vi startet opp en ny menighet. Mannen viste seg å være svært rik. Han eide flere eiendommer, og menigheten fikk tomt og hjelp til å bygge kirke og en skolebygning.

Senere ga han bort mer land til nye kirkebygg. Men Nepal er et vanskelig og krevende land å være misjonerende kirke i. Det er et økende hindunasjonalistisk press i landet, og det er ulovlig å konvertere mennesker til en annen tro enn hinduismen.

Men mange kristne i Nepal er villige til å risikere rettsforfølgelse for å spre evangeliet om Jesus. En av dem er Jimi Rai.

– Det tar tid å bygge menigheter i dette landet, men i dag har vi 18 menigheter i vårt CDF-nettverk. Av disse menighetene har 13 av dem sine egne kirkebygg. De andre er mindre huskirker, men de vokser.

Gud har kontrollen, og vi har tillit til ham. Når det er problemer og vanskeligheter rundt oss, velger vi å stole på Jesus, sier Jimi Rai.

UNÅDDKONFERANSEN

TEKST MARIANNE ELLE

For femte år på rad vart den nasjonale Unåddkonferansen gjennomført i Bergen. I år var me fem frå vår samanheng til stades på konferansen (pluss min mann og baby).

Heile konferansen dreier seg om unådde folkegrupper, og korleis me som den globale kyrkje og Kristi kropp kan stå saman i å nå dei som aldri har høyrte.

Det var mitt fjerde år på konferansen, og eg sit også dette året att med utruleg mange sterke historier og vitnesbyrd, samt at eg er utfordra og oppmuntra.

Det var fleire gjestetalarar på konferansen, som delte historier frå feltet. Dei fortalde om kor utfordrande det er å stå i det, og at mange opplever forfølgning, men også at det heile er så verdt det på grunn av Jesu

namn! Guds rike har stor framgang, og det er oppmuntrande å høyre.

Gjennom konferansen var det fellessamlingar, men også seminar og nettverkssamlingar der ein kunne høyre endå meir om det kvar einskild interesserer seg for, samt bygge nettverk og relasjonar med andre.

Me har fått eit oppdrag om å gå ut og gjere alle folkegrupper til disiplar, og det er framleis milliardar av menneske som aldri før har høyrte om Jesus. Korleis skal dei få høyre viss ingen går, viss ingen sender, støttar og ber?

Me i EOM har som visjon å nå dei minst nådde i Asia med evangeliet, og det er difor viktig me engasjerer oss i dette arbeidet.

Unådde folkegrupper

36 organisasjonar stod saman i år for å arrangere konferansen, og me er takknemlege for at me også kan vere med på dette. Visjonen er at konferansen skal styrke norske forsamlingar og organisasjonar sin innsats for å nå unådde folkegrupper med evangeliet.

Det er framleis rundt 7400 unådde folkegrupper i verda, det vil seie rundt 42,7 %. I dag er det rundt 8 milliardar menneske på jordkloden, og heile 3,37 milliardar menneska tilhøyrar dei unådde gruppene – det er mange menneske det!

90 % av alle utsendingar går til områder der det allereie finst kristne. For at oppdraget skal bli fullført, må det skje ei endring av fokus, der misjonærar og ressursar blir sendt til unådde folkegrupper.

Bøn

Alle kan ikkje, og skal heller ikkje fysisk gå ut, men alle kan vere med å be for dei unådde, be om at evangeliet skal nå fram, og at Herren må kalle på sine arbeidarar.

Alle på konferansen vart utfordra på å

laste ned appen «Unreached of the day», der ein kan lese og be for ei unådd folkegruppe kvar dag. Dette kan du også gjere.

Å be for ei unådd folkegruppe om dagen er ikkje like overveldande som å be for 7400 folkegrupper, og det er meir gjennomførbart å ha fokus på ei gruppe om dagen.

På nettsida til «Joshua Project», kan ein også laste ned bønnekort på norsk, samt bønnekort laga spesielt for ungar.

Sjekk gjerne ut:

Heimesida til Joshua Project:
www.joshuaproject.net

Appen:
«Unreached of the day»

Under ein av fellessamlingane på konferansen.

Gjengen på stand.

Glimt fra Tanes 60-årige historie

Fornøyde misjonsvenner feirer at foreningen er 60 år.

I 1963 kom May Ådna og Bjørg Johnsen fra Askim til Oppegård. Mays søster, Sylvi Gravklev, skulle reise ut til Japan for EOM, og da passet det godt å starte en ny misjonsforening.

TEKST INGER S. EGELAND

11. oktober 1963 var Tane en realitet. «Tane» er japansk og betyr «såkorn».

Det gikk skikkelig for seg med lover, styre og referatbok med årsberetninger fra alle år. Møtene var preget av Guds ord og bønn – og kontakt med / informasjon om misjonærene. Ofte hadde vi en bok/emne å samtale om.

I flere år sendte vi gaver og julekort til misjonærene. Vi har også hatt besøk av mange misjonærer og folk fra hjemmearbeidet.

Mange, ca. 30 damer, har vært innom Tane, og vi har fått med oss misjonsengasjement og åndelig påfyll. Vi har nok samlet inn ca. en million kroner til misjonen.

28. oktober hadde vi 60 års jubileum med Tanedamer, besøk fra ledelsen og Elisabeth Flaten. Anniken var med på video. Ekstra

stas var det at Ingrid Moberg, som var med på stiftelsesmøtet, var sammen med oss.

Vi er takknemlige for at May og Bjørg i sin tid dro i gang Tane, og vi 5 som er igjen nå, er glade for å få være med i Guds arbeid fremover.

Inger Egeland sammen med Ingrid Moberg som var med å stifte foreningen.

FRA HJEMMEKONTORET

90-ÅRS GAVE TIL MISJONEN

Torleif Drangsholt har feiret sin 90-årsdag, og i den forbindelse ønsket han en gave til Evangelisk Orientmisjon. Det innbrakte 9000 kroner til vårt arbeid, og da til prosjekter i Nord-Korea.

GIVING TUESDAY

Den 28. november er “Giving Tuesday”, og dette er en dag med fokus på giverglede. Vi setter veldig stor pris på all støtte vi får til misjonen fra dere lesere, tusen takk.

GLEDELIG GAVE

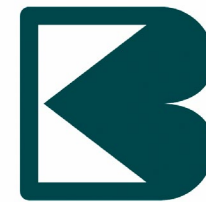
Lærernes Misjonsforbund har støttet vårt arbeid gjennom mange år. De senere årene er det Anniken Mori som har hatt tilknytning til organisasjonen.

Tidligere i år fikk vi melding om at de hadde besluttet å gi en støtte på 55.000 til arbeidet Hanna driver i kafeen i Taira. Vi er svært takknemlige for dette samarbeidet.

OPPBYGGELIG TV

Som forhåpentligvis mange av våre lesere har fått med seg, har vi fått en ny kristen TV-kanal. Bedehuskanalen har sendt flere programmer med fokus på vårt misjonsarbeid, og de anser oss som en av sine gode samarbeidspartnere.

Vi er glad for dette samarbeidet, og setter stor pris på denne muligheten for å nå ut til stadig flere med informasjon om vår virksomhet. Kanalen er meget oppbyggelig og anbefales på det varmeste.

Bedehuskanalen

BIBELEN PÅ STADIG NYE SPRÅK

Vi har som målsetting å nå de minst nådde, og i den sammenhengen har vi lenge vært opptatt av at flest mulig bør ha tilgang på Guds Ord på eget språk.

Nylig fikk vi en gave på 50.000 kroner fra Biblos AS til dette formålet. Biblos utgir Bibelportalen, og har også tidligere brukt av inntektene til støtte for dette viktige arbeidet.

Som vi tidligere har skrevet om, har vi en raus giver som har sagt at han vil doble beløpet vi får inn til trykking av nye bibler, og med nevnte gave og også andre gaver til formålet, har vi tro for å få inn 200.000 i løpet av året.

Det vil gi mulighet for å trykke på 4 nye språk, og vi vil da ha finansiert 12 nye språk i 2023. Siden 2017 har vi i vårt samarbeid med Sporos bidratt til trykking på over 100 nye språk.

Husk våre prosjekter i bønn

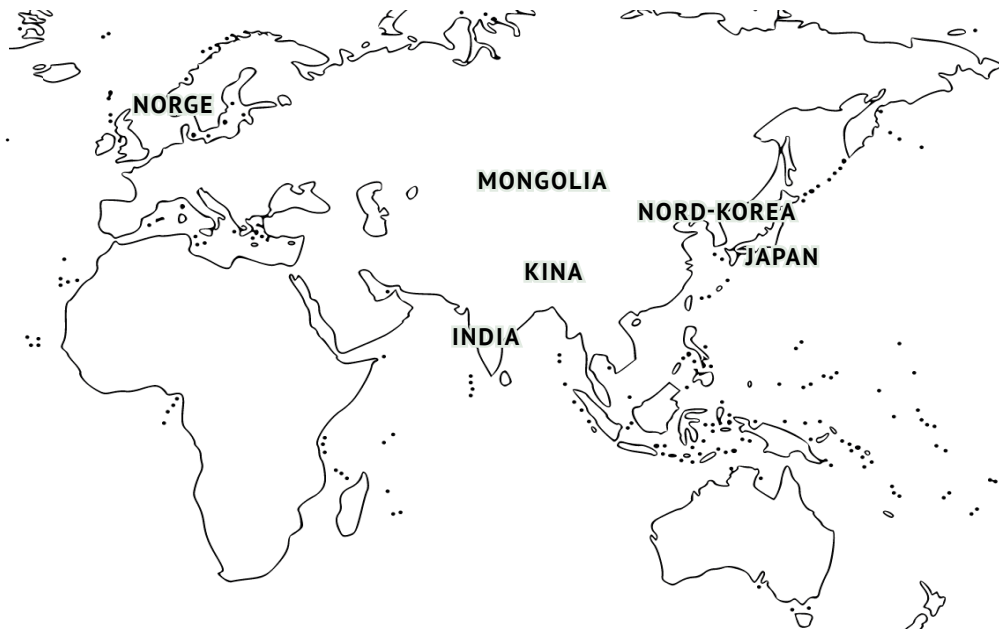
I disse tider ber vi også spesielt for situasjonen i Midtøsten

KINA

- Takk for at vi ser at prosjekter vi lenge har stått i, er opprettholdt gjennom pandemi og nedstenging.
- Be for de nye arbeidsoppgavene til en medarbeider med fokus på minoritetsfolk.
- Be for den nærmeste familien til Finn Torjesen, som hastig gikk bort nylig.

NORD-KOREA

- Takk for alle som har stått med i givertjeneste i tiden med full nedstenging.
- Be for Guds ledelse til organisasjoner vi jobber med når grensene etter hvert åpner opp litt for humanitær hjelp.
- Be om en snarlig forbedring med tanke på utenlandske hjelpearbeideres mulighet for å dra inn i landet igjen.

INDIA

- Takk for stor giverglede til de forfulgte i Manipur.
- Be fremdeles for de kristne som mistet hjem og eiendeler i mobbens herjinger.
- Be for vårt arbeid i Andhra Pradesh og Telangana, at det også i fremtiden kan drives i full skala uten restriksjoner.

JAPAN

- Takk for at det synes å være en fornyet interesse for misjonsarbeid i dette landet.
- Be for det planlagte bønneinitiativet som planlegges av flere organisasjoner med tanke på videre arbeid i Japan.
- Be om vekkelse og vekst i de mange små, men trofaste menighetene.

MONGOLIA

- Takk for veksten de har opplevd de siste 30 årene i menighetene vi samarbeider med.
- Be for barn og ledere på senteret for utsatte barn, som vi støtter.
- Be om visdom til stab og styre for hvordan vårt videre engasjement i dette landet skal være.

Svithun Elektro
- VI KOMMER NÅR STRØMMEN GÅR!

Bedehuskanalen

Gunnar Ruud as
www.gunnarruud.no - post@gunnarruud.no

catering-selskapsmat
snitter - koldtbord - rundstykker - baguetter - forretter - hovedretter - gryteretter - desserter - kaker - grillmat
Tel: 23 30 25 00 - Norderhovsgt 7, 0654 Oslo

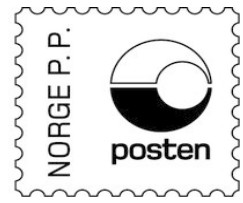
BYGGMESTER
Jørgen Dovland AS

Sg

Projektor, tolkesystem og alt i AV-utstyr
Gunnar Andås
- ein leverandør som bryr seg

6100 Volda – Tlf. 70 07 85 11
www.andaas.com

Returadresse:
Evangelisk Orientmisjon,
Dronningens gate 37
4610 Kr.sand S

BLI MED DU OGSÅ!

I bladet kan dere lese om pastor Narendra Jimi Rai som driver menighetsplanting i Nepal. Pastor Rai er tilsluttet Christ's Disciples Fellowship (CDF) som vi har et samarbeid med. Det er et tøft og utfordrende arbeid som i høy grad er å nå de unådde, og vi håper mange av dere ønsker å gi støtte til dette viktige arbeidet.

Bruk konto:

3000.15.76719

eller Vipps 70393

Merk betalingen med «CDF»

**EVANGELISK
ORIENTMISJON**

- Med din hjelp sprer vi håp!

Følg oss gjerne på Facebook, Instagram, hjemmeside og Youtube

Evangelisk Orientmisjon

orientmisjonen

www.eom.no

Evangelisk Orientmisjon